

قلم بگير و مرا بنويس

سيد رضا موسويان

بنفام

سرشناسه : موسویان، سید رضا، ۱۳۷۴
عنوان و نام پدید آور : قلم بگیر و مرا بنویس / رضا موسویان
مشخصات نشر : تهران ، بنفام ۱۳۸۹
مشخصات ظاهری : ۶۴ ص. ۱۴/۵ × ۲۱/۵ س م (رقعی)
شابک : ۷-۵۲-۷۷۳۰-۹۶۴-۹۷۸
وضعیت فهرست نویسی : فیا
موضوع : شعر فارسی - قرن ۱۴
رده بندی کنگره : ۱۳۸۹ ق ۵۴۸۲۶۷ و PIR ۸۳۳۳
رده بندی دیویی : ۸۷۱/۶۲
شماره کتابشناسی ملی : ۲۱۰۰۱۰۴

نام کتاب : قلم بگیر و مرا بنویس

مؤلف : سید رضا موسویان

ناشر : بنفام

نوبت چاپ : اول ۱۳۹۰

تیراژ : ۱۵۰۰ نسخه

شابک : ۷-۵۲-۷۷۳۰-۹۶۴-۹۷۸

قطع : رقیعی

تعداد صفحات : ۶۴ صفحه

جهت سفارش کتاب : ۰۹۱۱۹۰۴۰۱۵

چاپ : افرنک

لیتوگرافی : نقش آفرین

قیمت : ۱۸۰۰۰ ریال

صفحه آرایشی : چهار رنگ ۸۸۸۳۹۸۲۲

فهرست مطالب

صفحه

عنوان

۱	مقدمه
۳	ساعت ۱۰
۴	بهار
۵	خستگی
۶	حرکت
۷	خیابان
۸	مهربانی
۹	صدا
۱۰	باران ملکوت
۱۱	مدرسه
۱۲	خانه
۱۳	مهتاب
۱۴	نیمکت
۱۵	تنهایی
۱۶	نیلوفر
۱۷	کوچه
۱۸	بنواز
۱۹	تاریکی
۲۰	نام تو
۲۱	ایستگاه
۲۲	مرا ببخش
۲۳	یاد تو
۲۴	جای خالی تو
۲۵	سکوت
۲۶	رد پای تو
۲۷	صدای خاک

۲۸	فریاد
۲۹	تقویم
۳۰	طلوع
۳۱	سیمرغ
۳۲	باران
۳۳	آب‌های بارانی
۳۴	بوی مرگ
۳۵	شهر
۳۶	مرا بنویس
۳۷	باد
۳۸	آفرینش
۳۹	مرداب
۴۰	پرنده
۴۱	دریا
۴۲	ماه
۴۳	ماه
۴۴	گهواره
۴۵	شب
۴۶	ماه
۴۷	احساس
۴۸	دریا
۴۹	چتر
۵۰	ستاره
۵۱	دورترین رویا
۵۲	ای کاش کنارم بودی
۵۳	آرزویی دور
۵۴	طرح بهار
۵۵	دعوت نگاه تو

به نام خدا

مقدمه:

دهان که باز کنم حرف میزنی در من

صدای واحد هر جمله ! ملهم یکتا

ما در جهان قاعده و استثنای زندگی می‌کنیم، و لحظه لحظه‌ی ما در اتفاقات و افعالی سپری می‌شوند که بیشترشان قاعده هستند، اما گاه استثنایی هم حادث می‌شود که دهان شگفتی ما را می‌گشاید و هیجان ناشی از آن برای ما لذت به ارمغان می‌آورد، شاعر کوچک، اما بزرگ این دفتر به زغم نگارنده‌ی جزء همان استثناء ها می‌باشد، که در سن شش سالگی با زبان بی‌آلایش، معجزه شعر را فریاد زد و اولین شعرهایش را خداوند در درون او به بار آورد. تا کودکی دیروز و نوجوان امروز ما سید رضاموسویان سپید گوینه‌های زیبایش را برای مردم سرزمینی هدیه آورد که ادبیات از مهمترین بخش های تاریخ و تمدن هر و بوم کهن آن می‌باشد. شاعر در خانواده‌ای پرورش و رشد یافت که پدر و مادرش خود، دستی در ادبیات و موسیقی روزگار خود، دارند... سخن کوتاه شعرهای سید رضاموسویان سرشار از دریافت ها و مهمتر از همه‌ی آن

شاعرانگی است که در ادبیات معاصر ما چون گوهری کمیاب می باشد که در بدر به دنبال آن در شعرهای امروزی می گردیم. آیا شاعر کوچک ما چقدر از عشق می داند، آیا او اصلاً عشق را می شناسد؟! غم نان را درد انسان بودن را درک می کند؟

که این چنین عمیق از آن داد سخن می گوید. عاشقانه های شاعر به همراه نوستالژی ژرف و ناامید کننده او انسان را به بهت فرو می برد، در شعرهایش می توان ویژگی های محیطی، بومی، روستایی، را در جغرافیای اندیشه شاعر یافت.

بدون تردید و بی اعراق اگر اتفاقات و مشکلات روزگار، دیوار نشوند در آینده ای نه چندان دور آثار عمیق تر و بسر زیباتر و سرشار از دریافت های تازه را از سید رضا موسویان خواهیم خواند به امید روزی که شاعرانی همچون سید رضا موسویان و صوفی مصطفوی ها حق ادبیات این مرز و بوم را از ادبیات جهان بگیرند این شما و این سطرهایی سپید از دفتر اول شعر سید رضا موسویان.

سید محمد علی رضا زاده